

Տարեկան գինը 10 լուրջ, կէս տարվանը 6 լ
Առանձին համարները 5 կօպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Тифлісъ. Редакція «Мшакъ»

ՏԱՐԱՎՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԴՐՄԱՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ: Նամակ Գուլժայը
Նամակ Ավելքսանդրապօլից: Ներքին լուրի
ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ: Նամակ Թիգրային
ԵԽԱԳԻՒՐՆԵՐ: —ՑԱՅՑԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: —
ՆԱՄԻՐԱԿԱՆ: Կալօմէայի Գօն-Ժուանը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՔՈՒԹԱՅԻՍԻՑ

Յուլիսի 30-ին

Իրամական և առևտրական ընդհանուր ապը, Ներկայումս, ինչպէս ամբողջ կովկաս ոյնպէս և մեր կողմերում, տարածել է իր ափեցնող թեսքը. եթէ որ մի տարի էլ շատ այսպէս տեէ, այն ժամանակ կովկաս նոհանրապէս կատարեալ աղքատութիւն կը է-թէ տնտեսապէս, թէ բարոյապէս և թէ առրապէս. իսկ այդ բոլորի հետեանքը, իմ կիրով՝ պիտի լինի ժողովրդեան բարոյական ունի և թուլութիւն: Այժմս մեզ մնում է ան աղ որոնել բոլորի վերականգնող արմատական հիոցները ազգերի պատահած սոյնատեսակ արքի մէջ, որոնք տեղի են ունեցել մասնաւում: Եթէ շատ հեռու չը գնանք և իդուր պատեսան հաստագիր հասորները չը քըրմնք՝ վախանանալով մեր ամենօրեայ փորձնական դրով և մեր առողջ մտքով հետախուզենք, իմնենք որ սոցա բոլորի ճարը և դարմանը մակակակից գիտութիւններն են. մենք թիւն ասելով միայն զրել-կարգալու համար է սկսենք և առողջ մտքութիւնները: Ո՞չ զրել-կարգալու համար է սկսենք և առողջ մտքութիւնները, որոնցով կը կարու մեր բոլոր կենսական պիտույքները և նաւոր և արդիւնաւոր կերպով պատրաստ ամել, հետեանքը կը լինի այն, որ մեր ոքից վերցրած միւս ձեռքին կը տրվի, հետ պէս մեր երկրի տուածը մենք կը մշակներ պատրաստենք մեզ համար: Մենք կարծ որ միայն քաղաքներումն է տիրում զի վահ և առևտրական կրիզիսը. ոչ, չոյն լու ամենաբարեկեր աւաններում ու գլուղերու և նոյնն է: Բայց եթէ փոքր ինչ տնտեսակ պիտով աշխերով մեր շորջը նայենք, կը տեսնք, որ այն զիւղերում, որտեղ որ երկրագ

ԿԱԼՈՄՔԱՅԻ ԴՕՆ-ԺՈՒԱՆԸ

—Այսպէս; Համբուրում ես քո նազելի կնարանցը, ծոծրակը և կուրծքը, ձեռքու սահեմ ես նրա քննքոյց, լիքը մարմնի վրայով, փառում ես նրան, յանկարծ—սիրոյ զրաւակաղակում է; Կինս դուքս է թրչում անկոտնի լաթափները հագնում է և սկսում է յնտապաջ ման գալ սենեակի մէջ և օրօրել մանուն; Մինչև կէս գիշեր անդադար յսում եմ ու

վայ-վայ—և քնում եմ միայնակ։ Այսպ
ցնում է մի տարի։ Մեր շուրջը կատարվում
ինչոր տարապայման շարժում, օդի մէջ և
նշանաբառում է։ Ամեն ոք նկատում է այ
ոչ ոչ հաստատապէս ասել չէ կարող։ Ե
է։ Պատահում ես շատ անծանօթ անձինքն
կենական կալուածատէրները անդադար ա
ղարձ են անում յետ ու առաջ։ Մէկը ձիան
նում, միւսը վառօգ։ Գիշերը տեմնում է
ինքի վրա մի կարմիր զօլ։ Գիւղացիները խմ

ծուշիւսը և մի քանի սահապետական աներ աւելի ծագիկեալ զրութեան մէջ են, աղերի բնակիչների կեանքը աւելի ասկանով զանազան պատահարներից:

Մշակերկրագործ դասի կեանքը ապահով և նրա կեանքի մէջ բարզաւած միջոցներ

ցնելը, մի և նոյն է թէ մեր, այսինքն՝ ք
բնակիչների կեանքը ապահովացնել: Մի գո
թերցողը կասկածէ և բոլորովին ուրիշ
հասկանայ ինձ, այսինքն՝ իր թէ ևս բոլ
ուրանում եմ զրագիտութեան անմիջական
յետաձեկի հարկաւորութիւնը, քայ լից
առանց միւսի կիսում է իր տալիքը և պա
րը, որովհետեւ մէկը ծնեցնում է, իսկ միւս
բոլոր ծնունդը աւելի ասպահով և արգասաւ
ճակի մէջ է ձգում: Նթէ այսօր մենք և
տարրական և միջնակարգ ուսումնարան
չեն տալիս այն սպասելի օգուտները և պ
ները, մենք իսկ ենք մեղաւորը: Նոյն իսկ
լայի հարուստ և բարեբեր երկրածին միջո
նապատռում են մեզ մեր կեանքը ամենասա
վիճակի մէջ ձգեռու, ինչու նոյն իսկ մեն
դանչում ենք թէ մեր անձի և թէ բնու
դէմ, անօգուտ թողնելով երկրի կենսական
տութիւնները բնութեան տարրերի անյազ
վայնի մէջ՝ իսպառ ոչնչութեան ծառայելու
բոլոր զիտումները չեմ անում միայն մեր ո
նարանների համար, այլ և մենք շրջապատող
աղջաց ուսումնարանների համար: Ես չես
հանջում, որ մեր բոլոր ուսումնարաններում
ցնվեն այսպիսի արհեստներ, այնպիսի մեն
ներից առ կախեալ, որոնք վեր լինեն մեր
ուր և տնտեսական ուժերից, չեմ ասում ֆի
կանը: Ուսումնարանում զրագիտութիւնը ա
լլուց յետոց, մուծանելի արհեստը պիտի յա
փի տեղական երկրի հարստութիւններին և
ման ծրագրի մի մասը բոլորովին յարմարե
պիտի լինի աւանդելի արհեստին: Աչքե
ռաջ էլ ունենանք, որ մենք, միայն քար
ցիկս չենք այդ բոլոր սկզբունքների պի
լլը և մեծամասնութիւնը, այլ նաև, այ
այն դասը, որի համար և պէտք են մեր
իշագելի արհեստները: Գուցէ շատերն
թէ միթէ այսօր չը կամ այդ ձեր երազան
նեստները: Այսինքն, կան, բայց վայ այն լինե
թէ ինչու եմ վայն տալիս, որ խօսք չ
այցնեմ, ցանկալի է, ընթերցող, որ ձեր մէկ

մը կանգնած բանելիս լինի կատարել
արհեստաւորը, իսկ միւս կողմը թերու^է
Մենք մինչև օրս չը նախատեսելով մեր
քին զարնող ամենախոշոր օգուաները
կատելով մեր երկրի հարստութիւնները,
բէլ և այլ օտարազգիները եկան և ակա

աչքի առաջ մեր երկրից ահապին
ստանալ, այն ժամանակ խոյն սկսեց
ընդհատ զանգատվել և ճիշեր արձ
բայց շեալների դէմ, որ արդին ուշ էր օտ
մաղրելու: Այն ինչ կանցնեն էլի միքամ
ներ և մենք անպատրաստ լինելով զի
այդպիսի օտարականի կատարելագոր
արհեստագիտական ոյժերին, առաւել ևս
թարամնայ մեր ապագայ վիճակը:

Յաւօք սրտի պլիտի նկատել, որ մեր
դեռ էլի մի մեծ պակասութիւն ես. թէ
լում և թէ ներկայումս մտել է մեր
կորմամի ձգտում զէպի գիտութիւնը: Մի
սունական թւականները մեր ուսումը
երիտասարդութիւնը աւելի ձգտելիս է
սի զինւորականութիւնը և մասամբ հոգ
նութիւնը, իսկ ներկայումս—զէպի բժշկ
թիւնը, օրէնսգիտութիւնը և ուսուց
կամ այսպէս ասած մանկավարժութիւ
տեխնօլոգիան զժրազդաբար հայ տարրից
վին ատված է կամ անուշագիր է թողվա
նագիօններում աւարտող հայ պատ
շատ բիչ 0/0-ը ձգտում է գիտութեան այդ
իսկ Ներսիսեան զարդարութ և գէորգեա
րանում աւարտողները խօ իսպառ մոռ
այդ զիտութիւնը: Ուզում եմ ասել, որ
կանութիւնը գեռ մեզ համար խորթ է. վի
ժամանակ է, որ մեր ուսումնարանները դ
թիւ օգուտները ես հասկանան:

Ասում ենք փող չը կայ, առուտուր
թանգութիւն է. միթէ այդ ամենը չը պի
նի, երբ բոլորը ուրիշից ես ստանում
սում ես, որ օտարի ձեռքով պատրաստ
ուկով և արծաթով առնես, միթէ ամօթ
ուրիշից սպասել բոլորը և նրա քմահաճո
ենթարկվել: Ճիշտ է, մենք էլ օտարին ծափի
մեր երիքի հում ապրանքները, բայց զժրա
հում ապրանքի ծաղկեցնելը, ազնուացնելը
մացնելն էլ չենք խմանում և կամաց-կա
տենում է այդ բոլորի սպառումն և վախու

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ:

վործված վայ չը ջանում, իբրև առաջին փորձ, ըստ տեսատարը՝ զական ուսուցչաց ընտրութեան՝ մեր ուսումնաբաններում աւանդվեն տեխնոլոգիական մի քանի սկզբունքներ, որ զոնէ այն ժամանակը մեր բողոքների և կասկածանքների իրաւացի և անիրջին մեր բաւացի կողմերը երևան գան:

ի գէպս միտս եկաւ մի կենդանի օրինակ։
Մի քանի տարի է, որ շարունակ Ռուսաստա-
նում լոյս է տեսնում մի ամենահեշտ, հասկանա-
լի և մեզ օգտակար արուեստ ուսուցանող ձեռ-
նարկ, որը ժամանակակից զանազան արհեստնե-
րից մաս-մաս վերցրած ունի Գիրքը բաղկացած է
500 երեմներից, ձեռնարկի յետեր աւելացրած է մի-
ընդարձակ բառարան, որտեղ պարզ բացատրվում է
օտարազգի տեխնիկական անունները և նշանա-
կութիւնը, իսկ գրքի մէջ կան 119 պարզ մէքե-
նաների պատկերներ հանդերձ բանսորի գործո-
ղութեամբ։ Այդ գրքի հետ ծանօթանալը մեր
տարրական ուսումնարանների ուսուցիչների հա-
մար օգտակար է և միանգամայն դիւրմիւննելի։
շատ ցանկալի է մեր մարդասէր հարուստները
հմտւանելին թարգմանել տային հայերէն լեզուով։
Գրքի վերնագիրն է «ՕԵՎՏԵ նա вопросы дѣтей,
какъ и изъ чего ЭТО дѣлается? Изъ области
техническихъ производствъ, издание шестое.
С.-Петербургъ, 1878 г. ц. 2 р. 50 к.» Այդ գիր-
քը մեծ յարգանքով է ընդունված Վիչննայի աշ-
խարահամնդասում 1873 թ.։ Գիրքը, ամեն մի հում
առարկայի ազրոնումնական, բարդարական յատ-
կութեանց և որպիսութեանց հետ ծանօթացնե-
լուց յետոյ ապա անցնում է նրա մշակելուն և
տեխնիկօրէն պատրաստելու մասին։ Ուսւաց գա-
ւառական թէ միջնակարգ և թէ տալրական ու-
սումնարաններում մեծ ընդունելութիւն է գտնել
այդ գիրքը։ Հեղինակը բոլորովին հետեւ է զեր-
մանացի երեսելի տեխնիկ կ. Կարմարչին, որի
յառաջարանը կարգալիս մարդս կթէ խորին ծերու-
թիւննը հասած լինի, կը ոգեսրվի արհեստը սովո-
րելու համար։ Բայց դժբաղդաբար մեղանում այդ
տեսակ գրքերը ընդունելութիւն չեն գտնել և ան-
տես են արած։

Յուսալի է, որ կթէ մենք կը սիրենք տեխնի-
կական աշխարհը և նրա մէջ ապրելը, մեր կեն-
սական վիճակը այսուհետև կամաց-կամաց ապա-
հով գրութեան մէջ կը նկնի։

հանդիսանում է կանաչ կրկնոցը, նկատում եմ
նրան: — Ուստի ո՞ր ես հազնված լինեմ հնարերի
համար: — Իմ խելքին փչեց միանգամ ես գնալ
արջի վրա: Ես մօտենում եմ ինո՞չ և մնաց բա-
րեաւ եմ ասում: Նա օրորում է երեխային, ինձ
պատասխանելով. դէ գնա էլի, դու հօ չես թող-
նում, որ երեխան քնէ: — Ի հարկէ, ես շուռով
հեռանում եմ: Իմ որսորդը մի արջի հետքը գտել
էր... Փոքր էր մնում, որ կրկին ձեզ առակ պատ-
մէր... Կարճ կատեմ — որսորդը և ես, մենք եր-
կուսս էլ, վտանգի մէջ էինք գտնվում: Գիւղայի-
ներից մէկը առաջ վագեց, որ հաղորդէ այդ
գէտքը: Մեր տան մէջ ազմով է բարձրանում,
ասում եմ ձեզ: Մենք գալիս ենք — կինս նկալում
է ինձ մօտ, զրկում է իմ պարանոցը, յետոյ քարշ
է տալիս ինձ մօտ և երեխային: Արինը հոսվում
է իմ զլիմից. երեխան սկսում է աղաղակել: — Կո-
րիր այստեղից, դոչում է կինս:
Նա զգուանքով չարժեց ուսերը:
— Արթէր արդեօք խօսել արեան և խեղձ երե-
խայի արտասուքի մասին, չէ որ վտանգը անցաւ,
— կանայք այսպէս գործնական են: Լաւ, ես լուա-
նում եմ արինը: Որսորդը փաթթաթում է իմ զը-
լուխը, — նա պաշտօնաթող զինուոր էր: Բայց,
հաւատում էք արդեօք, սիրոյ զրաւականը, տես-
նելով իմ զլիմի սպիտակ փաթթոթը, նորից աղա-
ղակ է բարձրացնում: — Դնիրս, դնւրս այստեղից,
երեխան վախենում է: — Ել ինչ էր մնում անել:
Ընկնում ես անկողնի վրա և միայնակ պառկում

միծնայ:—Անցեալ չորեքշաբթի օր պ. Թիրեաքեան, Ազգ. ժողովի ատենապետը զնաց պատրիարք սրբազնի, ընկեր անենալով իրեն հևա Ազգ. ժողովի Բ. ատենապետը պ. Գուրզինը: Խ-
րա է որ պէտք էր պ. Զերազ ատրապետը այդ ուղերձին ներքե, սակայն նա պատրաւակ բռնելով թէ՝ ըլ կրնար թողուշ Խչխանաց կզզիի հո-
վասուն ափերը և հրասաւ կախներու մէջ մըտ-
նել, մէկի քաշուեցաւ: Պ. Գուրզին ունէր ձեռքը
աղւոր ասիթթ մը: Կոր երեսփոխան, ինքն ալ իր
զորութիւնը պէտք էր ցոյց տար Ներսէս սրբա-
զանին, ուստի առանց վարանելու սարապեց:
իսկ պ. Թիրեաքեան, չեմ կարծեր որ համամիտ
եղած ԵԼՄար ուղերձի վերջի մասին, վասն զի պ.
ատենապետը խոճական մարդ է, սակայն քանի
որ ատենապետ գտնուած է, պարտաւոր էր յար-
գել ժողովին որոշումները: Ուստի երկու պա-
րանեները եւած դշ. օր զայցին Ներսէս սրբազնի:
Պատրիարքը քաղաքական ժողովին կը նախազա-
ներ, երբ կը լսէ պատղամասորներուն զալուսար
կելէ կուզայ կրօնական ժողովին մօտ և հոն
կրնուունի Ազգ. ժողովի պատղամասորները: Հա-
մառօտարար կը զի՞նք եղած խօսակցութիւնը:

Պ. Թիրեաքեան, կը յայտարարէ թէ՝ (ուղեր-
ձը մատուցանելով) «Ազգ. ժողովը ի պատասխա-
նի ձեր սրբազնութեան նախակահական ձառին
քուշարկած է սոյն ուղերձն զոր պատիւ ունիմ
ներկայացնելու»:

Տննպրոյ առթիւ իր գործած սխալին համար ըսել կուղեմ: Խոլ գալով իմ ասդիկարութեանս հէտին, այս ես ապիկար եմ, անկարող եմ, իմ վրաս բնաւ յոյս մի դնեք: Ես կը յայտարարեմ ի ներկայաւթեանս ասա գտնուող եկեղեցական հայրերուն թէ ես կարող չը պիտի ըլլամ իրականացնել աղջին յօյսեղը:

Պ. Թիր եաք եան: — Արբազմն, ինչ պատճառ ներ կան որ ձեր սրբազնութիւնը կը դատապարտուի ապիկարութեան:

Պատրիարք սրբազնը: — Պատճառ մը չը կայ, պատճառը պարզապես իմ ապիկարութիւնս և անկարողութիւնս է: Տասը տարի ի վեր է որ սպատրիքութիւն կընեմ և այլ ես զգուած եմ, վերջապէս ես չեմ կընար իրականացնել ձեր յօյսեղըն:

Պ. Թիր եաք եան: — Եթէ կամիր կարող եք իրականացնել զանոնք, զի արգելք եկող պատճառ մը չը կայ:

Պատրիարք սրբազնը: — Կան և շատ կան, նիւթական պատճառներ, բարոյական պատճառներ, յարագերական և այլն, և այլն:

Պ. Թիր եաք եան. — Արբազմն հայր, մենք այսօր ներկայացնեք պաշտօնական կերպով և ինչ որ բանք մեկ պիտի ընդունինք իբր պաշտօնական յայտարարութիւններ ձերդ սրբազնութեան կողմէ, և զանոնք պարաւաւոր ենք հազարդել բառ առ բառ Յզդ ժողովին:

իր իշխանութիւնը։ Երբ ընտրուեցաւ այս Յանձնաժողովը, զիտէք որ տասն և մեկ քուէով ընդունուեցաւ լիազօր Յանձնաժողովի մը միզրումքը, այդ ժամանակէն հակառակէ են շատերը այդ Յանձնաժողովին։ Սակայն քանի որ Ազգ ժողովը ընտրեց զայդ, պէտք էր որ յարգէր զայն, բայց այս աշխատութեածու համար քիչ շատ առողջ միտք պէտք էր։ Հիմա տեսակ տեսակ են այդ Յանձնաժողովի հակառակութիւնը։ Մաս մը կայ որ ՆԵԿ իրնար հանդուրժել լուս մնալ այսպիսի կարևոր խնդրոյ մը մէջ։ Խօսելու պահնչելի առիթ, ինչ պէս կորանցնել։ Այս պատճառաւ կուզեն անհնար որ խնդրից Ազգ ժողովը վիճաբանութեան առնել։ Ուրիշ մաս մը կայ, և ասիկայ շատերն են որ վատահութիւն չունին Յանձնաժողովի վրայ և կը կարծեն որ Յանձնաժողովը ծախսւած է օտարին։ Աւ չեմ զիտէք թէ իրաւ ունին տասնկ կասկած թէ կը ձևացնեն։ Բայց եթէ իրաւ ունին այս կասկածը, քիչ շատ տարօրինակ է։ Ազգ ժողովը երբ ընտրեց այդ Յանձնաժողովը շատ ապատութեաւիք ընտրեց։ Ոչ մինակ երեսի փոխաններու մէջն առաւ այդ յանձնաժողովի անդամները այլ նաև երեսի փոխան չեղողներէն, Պօլիս գալու գող ամեն հայերէն։ Արդ կարելի չէ եղած որ Պօլոյց հայաց մէջ չորս հինգ հոգի գտնուեին որ բարեց մարքին և սրտին վրայ հաւասարապէս վրատահ ըլլայ Ազգ ժողովը։ —Ապէէ զատ միթէ այժմու անդամները վատահների անձինք չեն։ Մենք կը կարծենք թէ առաւ մո ոռ նաև նաև ամեն

դիտողութիւններ կընեն այս եղանակ քնարութեան մը անսպատշաճութիւննելուն նկատմամբ։ Կը փափառէինք այդ կարևոր զիտողութիւններն հաջորդել ձեզ ես, բայց չնիք կընար ընել զանազան պատճառներով։—Օտար ազգեցութիւն բառը շատ կը յեզլենին։

Այժմ Բնչպէս պիտի ընէ Ազգ. ժողովը որ բուծէ կամ տկարացնէ իր Յանձնաժողովը։—Ազգ. ժողովը այժմ կուղէ որ Յանձնաժողովը առանձին չը գործէ, այլ ինչպէս որ տուածուց որոշուած էր, գործէ Քաղաքական և Կրօնական ժողովներուն հետ։ Այդ Քաղ. և Կրօնական ժողովները բաղկացած են 14-ական անդամներէ, ըստ է 28 անդամ, ութիւն ալ ասոնք կընէ եթեսուն և վեց։ Արդ 36 անդամով լիազօր Յանձնաժողով մը կը դատապարտուի ոչինչ ընկելու։—Ասկէ զատ փսխանակ 36 անդամի մէջ գործ տեսնելու, նոյն կըլլար եթէ Ազգ. ժողովի մէջ գործ տեսնուեր, ոի հոն ալ 50 հոգիէն աւելի չեն գալու։—Հիմա եթէ լիազօր Յանձնաժողովը չուղէ գործել Քաղ. և Կրօնական ժողովներուն հետ, Ազգ. ժողովը մէջ գործ տեսնուեր, ոի հոն ալ 50 հոգիէն աւելի չեն գալու։—Հիմա եթէ լիազօր Յանձնաժողովը դադրի լիազօր ըլլալէ, այլ ըլլաց տեղեկաբեր յանձնաժողով, այսինքն ինչ որոշում որ տայ զայն ներկայացնէ Ազգ. ժողովին, անոր վիճաբանութեանը ենթարկէ և Ազգ. ժողովը ինչ որոշում որ տայ այն գործադրութիւն Տեսնենք, ունինք բառական պատերազմներ Ազգ. ժողովի մէջ Երանի թէ ամեն բան տակնումը յանձնաժողովը ըստին։ Խակ կոտուի նաև թէ Յանձնաժողովուած են

Պործը լինցուցած ըլլալով, իր տեղիկագիրը պիտի ներկայացնէ շուատվ Ազգ, ժողովին, և առաջ դժուարութիւնները պիստի վերցնէ: Չենք կարծեր որ վերնան:

ՀԱՅՈՒԹ ՀԵԼՈՎՆԻՐԵՐ
ՀԵԼՈՎՆԱՅԻ ԳՈԾՔԱԿԱՆ ՕԵԹԻՆԻՑ

ՆԻՖՆԻ-ՆՈՎ ԳՐՈՒԴ, Զ օպուտոսի; Արակե

շաղրաւթեամբ կարգալէ վերջ թէպէտ լրագիրներու մէջ առաջ կարգացած էր) «Միինչ սափառութիւնը է ուղերձին ալ պատահան տալ»:

պլասի խնդրելի ձեզմէ: Խնչ որ ասա ձեզ յայտնիցի, համեցվը խմացնել զանոնք Ազգ. ժողովին: Ըստք Ազգ. ժողովին թէ ևս չը պիտի կրնամ լրականություն իր յոցելը, և ինքը ինքը այն օրը միայն երջանիկ պլասի համարեմ, յորում Ազգ. ժողովը վճռէ իմ անկումս:»

լու Ներսէս արքազանի, Մելքոնէնի, Խղմիլուհան և պատառականի և այլոց վրայ: Ի՞նչ և է այժմ ամբողջապահութիւններն, զրադարտութիւններն սկսած են տարածուիլ:

Պործը լնեցուցած ըլլալով, իր տեղեկադիրը պիտի ներկայացնէ շուտառվ Ազգ, ժողովին, և առաջ դժուարութիւնները պիտի վերցնէն: Զենք, կարծեր որ վերնան:

Յիտակը բաելով մինչև հիմա այսպիսի ուղերձ,
կամ լաւ ևս յանդիմանազիր չեր տրուած պատ-
րիալքին, ուստի պատասխանելու ալ հարկ չեր
եղած, անոր համար կը շփոթեին պատրիարքը և
ատենապետը թէ պատասխանելու հարկ կաց թէ
ոչ:

Պատրիարք որբազգանը կը այս շնոր-
հակալ եմ և գոհ որ Ազգ, ժողովը կը ձայնակցի
ինձ այն մազթանաց համար զոր ըրած եմ վասն
կինաց վեհափառ կայսեր: Խակ գալով ուղերձի
մէջ նշանակուած սա տողելուն համար թէ «վա-
յելել օմի: Հովանաւորութեան ներքն այն բարե-
նորոգումներու արգիւնքը զոր օգոստ, սուլթանը
անհրաժեշտ կը զատէ իր երկրին և հպատակնե-
րուն բարգաւաճմանը ու բարօրութեանը համար»
այս տողելուն համար շատ ուրախ եմ, վասն զի
այսպիսով Ազգ, ժողովը կուզքէ իր անցեալ տա-
րի զործած միալը և կը սրբազրէ իր որոշումը:

ընել և մինչ պատրիարքը դեռ կը խօսէր, որ Թիգրեալեան սոքի կելլէ երթալու համար։ Մեկնած պահուն կը հարցնէ ալ. Թիգրեալեան պատրիարքին թէ ներկայ պիտի գտնուի Ազգ. ժողովի առաջնորդ նոտին։ Պատրիարքն ալ զարմացմամբ կը հարցնէ «միթէ կրնամ ներկայ գտնուիլ։» — «Անշուշտ պիտի գաք» կըսէ ալ. Թիգրեալեան, և կը մեկնին։

Ի՞նչ հարկ այս տեսակցութեան վրայ երկար լացարութիւններ տալ Պատն ակնարկութիւններ, վերքեր իրարու տալ, ահա դործը։ — Պ. Թիգրեալեան անշուշտ, ինչպէս իր պարտքն ալ է պիտի հալորդէ այս տեսակցութիւնը Ազգ. ժողովին, օգոստ. 5-ի գումարուելիք ժաղովի մէջ։ Աւ Աստուած զիտէ թէ ժողովքին տաք զլուս անդամները ինչեր պիտի ընեն։ Այս ընթացքը աղեկ ընթացք չէ, Աստուած վերջերնիս բարին ընէ։

նաց: Յանձնաժողովը որոշած է փափոխել կաթողիկոսի ընտրութեան եղանակը: Փոխանակ գեղորդ կաթողիկոսի ընտրութեան եղանակը ի գործ դնելու, Յանձնաժողովը կորոշէ որ Հայոց կաթողիկոսը ընտրութ քանի և մեկ քուեավի: Այժ քուեավը պէտք է բաժնուին հետեւել կերպով: 12 քուե Թիւրքիոյ հայոց, 6 քուե Ռուսիոյ հայոց 3 քուե մեացած տեղերու հայերուն:—Ելի՛ քանի և մեկ քուե ալ ըլլայ, բայց համեմատութիւնը այսպէս է. սակայն քանի և մեկ ըլլալը բաւական ապահով է: Պատգամաւորը կը ժողովին Էջմիածնին և կը կատարեն ընտրութիւնը: Այս առաջարկուած եղանակաւ ընտրութեան մէջ թէպէտ մեծամասնութիւնը Թիւրքիոյ հայոց է, սակայն փոքրամասնութիւնն մը անոնցմէ միանալու որ ըլլայ միւնքուն հետ, այն ատեն Թիւրքիոյ հայերը իրենց գերիշխանութիւնը կորուսած կըլլան:— Յանձնաժողովի այս որոշմամբ մեր Ազգ, ժողովի

ՆԻԺՆԻ-ՆՈՎԳՈՐՈԴ, 9 օգոստոսի; Մազեղէն
ապրանքների առևառուրը լաւ է զնում և
բարձր գներով; Սկիւռի մորթիները ծախ-
փած են արտասահման 30—34 րուրէ զյզը;
Կատուի մորթիները բոլորն ել անցեալ տար-
փայ գներով են ծախված; Կուղբի մորթի-
ները շատ են բերված, բայց գները բարձր
են և այդ պատճառով առնողները չեն
շտապում; Ձինային ապրանքների առևառու-
րը հանդարտ է և բարձր գները օգոստոսի
15-ից տռաջ չեն որոշվի:

¶. Թը ի բ ե ա ք ե ա ն: — Սրբազն, Ազգ, ժողովը
Բնչ սխալ գործած է որ ուղղէ, Բնչ որոշում
տուած է որ սրբազրէ: Եւ ո՞ր խնդրոյն մէջ:

Կաթողիկոսական Յանձնաժողովն ալ այժմ կերպարաց: Կամ բարորովին պիտի լուծուի Ազգ. Ժողովի կողմէն, կամ շատ պիտի սահմանափակուի

Նեղինակութիւնը կը պակիսի. Ընտրութիւնը վախանակ ուղղակի լունելու անուղղակի ըրած կըլլայ և հաւանօքին ուղած գերը չը կրնար խաղալ։ Ազգժակամակի անդամներին շատերը զանազան կարևոր

թագաւորը սեպտեմբերի վերջին կայցելէ
կայսր Ալեքսելի մին և ներկայ կը լինի զեր-
մանական գործերի մեջ գորախաղին:

նում մեզ հետ: — իսկ դուք սիրախօսեցէք, որքան
կամենում էք: — իրաւացի չէր իմ ասածը: Բայց
այդ միջոցին սկսեց մեզ մօտ գալ մի ուրիշը...
նա — դուք նրան չէք ճանաչում: Ճենց առաջին
վայրկեանից այդ մարդը զգաւանք ապդեց իմ մէջ.
նա բայց շիլքագոյն մակերով և շատ լուսաւոր մի
կալուածատէր էք: Ամեն օր իր սենեկապետին
ստիփում էր, որ իր մակերին դանգուրներ տայց.
բարձր ճայնավ կարգում էր Պաւշկինը և նոյն մի-
ջոցին ձեռքը նրա եղանակով շարժում էր, — կա-
տարեալ խեղկատակ էր, ասում եմ ձեզ: Եւ այս-
պէս, նա անհաճոյ էր թւում ինձ: Բայց նա հա-
նելի եղաւ կնոջս: Նրա ճայնը բոլորովին խոպու-
էր: Որքան աւելի կիրքը բորբոքվում էր նրա մէջ,
այնքան նկատ ճայնը խանում էր, խեղզվածի նը-
ման էր դառնում, կարծես թէ, գժուարութեամբ
էր դուրս թռչում կուրծքից: Բայց այդ մասին
իտոյց: Այդ ժամանակ մեր օրերը ուրախ էին
անցնում: Զմեռը հարեանները սկսեցին իրանց
կանանց հետ գալ մեզ մօտ, կառքով զբանք-
ներ էին անում, պար էին զալիս, զարդարվում
էին: Յետոյց, զարնանը, ծնվեց երկուրդ տղան,
դարձեալ արու, — երկուսն էլ արու էին: Միաբա-
նութիւնը մեր մէջ կրկին վերականգնեց: Միան-
դամ ասում եմ Նիկոլային (ես նստած էի նրա
անկողնի մօտ և ծածկում էի նրան, երբ նա ան-
հանդիսաւ կերպով թաւալքվում էր) խնդրում եմ,
խնձա ինձ, վարձիր մի ծծմայր քո տղայի հա-
մար: — Նա բացասական կերպով շարժեց զլուխը:

իսկ ես ինչ եմ անում: Արտասուզը դուքս ցայ-
տեց իմ աշքերից և ես գուրս փախաց մենեակից:
Քոլորը ի գուր էր. Նիկոլան ամբողջ տարի միշտ
զբաղված էր իր երեխայով: Մենք մինչեւ անգամ
միստ հաղթ էինք խօսում միմեանց հետ: Գորք
առ փաքը մինչև այստեղ հասաւ, որ ինձ պէտք
էր մի բան հնարել, թէ ինչ խօսեմ նրա հետ,
իսկ նա սկսեց ձանձրանսալ իմ ներկայութիւնից:
Յա սկսում էի յօրանջել, իսկ նա սկսում էր նիր-
ել: Զարմանալի է, թէ ինչպէս հեշտութեամբ
այդ ժամանակ ծագում էին մեր մէջ կուսներ և
ակաճառաւութիւններ: Իսկ կինս միշտ իրան էր
արգար համարում: Երբ ես գովում էի այս կամ
այն ծառային, իսկոյն նա գուրս էր վիւզում նը-
ան տանից: Շատ բնական է, որ զբանից յետոց
մեր մէջ անախորժ տեսարաններ էին կատար-
լում: Կամ, ես զանում էի, որ կապոյտ ժաշկի-
ակը աւելի սազ է գալիս նրա գեմքին: Հետե-
նեալ կիրակի տեսնում էի, որ մեր պառաւ տըն-
ուսուհին ժամ է զնում նրա թաշկինակը զլսին
լաված: Եւ այդ բոլորը կատարվում էր օտարնե-
ից ներկայութեամբ: Որքան անախորժ բան է:
Հօ չես ուզի, որ կինդ մեղաւոր համարվի, ախր
ու տղամարդ ես: Իսկ եթէ նա դիտմամբ սկսում
ուրիշներին պաշտպանել: Միթէ բոլորն էլ ար-
ար են, բացի ինձանից: Ի՞նչ կատեք դրան:
Նա զայրացած կերպով թքեց միւս կողմբ:
— Կամ ես ասում եմ նրան, սիրելի Նիկոլա,
մնդրում եմ, այդ բանը մի արա, ինայիր ինձ:—

Ե՞նչ բան: Այսու անգամ նա լուս է մնում, ինչ-պէս փրփուր: «Ի՞նչ կատէք դուք, տիկին»: Ես..., ես կասեմ այն, ինչ որ այլոս կասէ: Ա՛յս սատանայ չարամտութիւն: Կարծես, ես ստիպում լինէի նրան, հասկանում էք, մի և նոյնը մտածել լինձ հետ: Ա՛յս, երբոր յիշում եմ ես բոլորը, ինչ որ լինում էք: Այս խօսքով, չեմ հասկանում, թէ ինչպէս ես դիմացայ այդ տանջանքներին: Յանկարծ ես սարսափելի կերպով տանում տուի: Վէր եկած գումարը մեծ էք, և շատ բնական էք, որ ես անբախտ կը լինէի խաղի մէջ: Եւ այսպէս, ես միանդամից կորցնում եմ իմ սղատրասախ փողերը, ձիաները և կառքերը:

Այդ խօսքերը ամելու ժամանակ նա բոլոր սրտով ծիծաղեց:

— Լաւ: Ես բանում եմ իմ զլուխը և ասում եմ, զա զլուխի է: Պատուանոր կերպով վճարում եմ պարտիս և հեռանում եմ իմ խաղընկերներից: Բոլորն էլ զաղարում են մեզ մօտ յաճախելուց: Գալիս էք միայն նա: Նրա այցելութիւնները չեն վրդուիցնում իմ հանգատութիւնը: Այդ ժամանակ ես անձամբ սկսեցի պարապմել իմ տընտեսութիւնով: Բախտը ժպտում էք դէպի լինձ, և երբ որ տեսնում ես, ինչ որ ցանել ես, լաւ ածում է, այդպիսի դէպքերում ակամայ հրապուր-գում ես քո գործով: Տնտեսութիւնը նմանապէս մի տեսակ խաղ է: Ինչպէս խաղի մէջ, այնպէս էլ անտեսութեան մէջ, պէտք է մարդ իր համար ծրագիր կազմէ, պէտք է յարմարի հանդամանք-

Ների հետ, իսկ յետոյ, ոչ սակաւ նշանաւոր գեր
են խաղում և պատահալները, որպիսի են՝ մըս-
րիկը, կարկուտը, սասափիկ ցուրտը, երաշտավթիւ-
նը, հիւանդութիւնը, մորիկը: Վերադառնում եմ
թէյ խմելու, լյոնում եմ չլիտուս, և յանկարծ յի-
շում եմ, թէ պէտք է ձին նալել տալ կամ նայել
մրգեղների այգուն, կամ արդեօք վերակացուն
հարբած չէ, և մոռանում եմ, որ կինու տան մէջ
երեխաների հետ նստած է: Ակսում են մնր մա-
սին խօսել. «Նրանք ապրում են մրմնանց հետ ոչ
աւելի լաւ, քան թէ ուրիշները»: Խոքը արժանա-
պատիւ Մացիկը երեկին յայտնվում էր իր խրատ-
ներով: Ոչ միայն նրա դէմքը և մազերը պայծա-
ռացած էին մեռնով, այլ մինչեւ անդամ օճիքը,
կօշիկները և արմունկները: Կա ամրողջ մարմնով
փայլում էր, ինչպէս մի քերտիքէ, և իր հովուա-
կան ցուսի փոխարէն բարձրացնում էր իմ վրա
իր եղէզսեայ զաւադանը, և աւելի ես բարձրաց-
նում էր իր ձայնը:—Ի՞նչ պէտք է արած, տէր
հայր, երբ որ ես և կինս գաղարել ենք սիրել մի-
մանց:—Օհ, հէնց զրա մէջն է քրիստոնէալան
ամուսնութեան բոլոր էութիւնը, —պատասխա-
նում էր նա և այսպէս ծիծաղում էր, որ նրա
փորը և թշերը սկսում էին շարժվել:

